

OD PRO

STUDENTŮ Č. 30 STUDENTY

Editorial

Tak jsme zase tady! Víme, že se vám stýskalo, ale už nemusíte vzlykat, protože jste právě otevřeli první vydání časopisu STUDENT v novém školním roce a jubilejní třicáté celkově. Po zasloužených dvou měsících volna se školní chodby opět zaplnily a je skvělé vidět všechny ty známé tváře, které jsou štěstím bez sebe...

Vzhledem k tomu, že já a Lukáš Michalik dáváme Open Gate svá sbohem se, jak už dobře víte, novým vedoucím STUDENTA od ledna 2026 stane duo Robertů ze sexty. Neřešme ovšem vzdálenou budoucnost, nýbrž přítomnost. Zářijové jubilejní číslo je nabitě od první do poslední stránky, naleznete v něm reportáž z rumunského Banátu, špetku poesie a nemůžeme se nevěnovat blížícím se volbám do Studentské rady. Nyní už nezbývá než vám popřát úspěšný vstup do nového školního roku!

za redakci *O. Galyaš*

Září v OG

V novém školním roce do lavic zasedlo 304 studentů, z toho 209 denních a 95 kolejních. Třídními učiteli prim jsou Michal Klauz a Kateřina Michalíková, se kterou si mimo jiné můžete přečíst rozhovor nejen o její nové třídě.

Platit kartou se dá už i na nejstarším automatu ve škole. Pokud si chcete užít kakao s mlékem, cappuccino či již legendární jahodový nápoj, už není třeba desetikorunová mince.

Vypadá to, že softballový charitativní zápas mezi studenty a učiteli se stane každoroční školní tradicí. Už ve čtvrtek 2.10. se můžeme těšit na odvetu z minulého roku, kdy si vítězství zajistili učitelé. Podaří se letos cenný skalp studentům?

Ve škole se od 15. do 17.9. konaly studentské volby do Poslanecké sněmovny. Volit mohli studenti vyššího gymnázia. Účast byla poněkud slabá, k urnám, respektive k urně přišlo 45 % možných voličů.

Na prvním místě by se na OG umísili Starostové a nezávislí s 29 %.

Hlavním tématem příštích dní nebudou jen volby do PS PČR, velkou váhu mají i ty do Studentské rady. Po dvouleté vládě dua KrOlda, o které se mimo jiné dočtete v rozsáhlém článku, chtějí o nejprestižnější studentské křeslo zabojovat následující: Gabriela Salata & Sofie Karafiátová a Robert Šatera & Jakub Ranný. Přečtěte si jejich medailonky.

Začala jednadvacátá sezóna FLOGu. Týmy letošního ročníku: Tým 1 (bez schváleného názvu), Zahradníkův rok (园丁年), Zlatý prsty a Mojmírovy fantazie. Kdo zvedne v dubnu nad hlavu putovní pohár? Uvidíme, přijďte se podívat na nejlepší florbal v babickém okolí, čtvrtek večer, sportovní hala.

O. Galyaš

„Luděk mi psal básně, ale to bylo kdysi.“

Kateřina Michalíková startuje na Open Gate svůj jubilejní desátý rok, ve kterém nebude lenivět, poněvadž pokračuje v třídnictví a samozřejmě i v její hlavní náplni, jenž je výuka matematiky a fyziky. Nemohli jsme se nezeptat, jaké to je ve škole potkávat či dokonce jeden rok vyučovat svého syna. Došlo i na sport a literaturu.

Tři rodinní členové na škole, dva učitelé a jeden student. Co převažuje, každý den jdu do práce a vidím tam své blízké a jsem za to rád, nebo převažují negativa?

No, jak kdy. Ve škole se moc nepotkáváme, upřímně doma se taky moc nepotkáváme, takže já jsem v podstatě ráda, že je někdy vidím. Někdy jezdíme společně do školy autem, tak si užívám jejich společnosti.

Jak těžké bylo rozhodnutí v naší sextě, abyste nás učila a zároveň tedy učila i Lukáše?

Přemýšlela jsem o tom. Ráda jsem učila sexty, ale tohle byla trochu výzva. Byla jsem přesvědčená, že to zvládnu, že Lukáš to zvládne, nevím úplně jestli se to povedlo. Hlavně jsem si říkala, jak na to budou reagovat spolužáci, budou si myslet, že mu nadržuji, dávám testy dopředu, ... Doufala jsem, že už jste snad za ta léta poznali, že je na matematiku docela šikovný.

Nějak to dopadlo...

Přesně...

Co všechno nám dává matematika a fyzika?

Matematika není jen o počítání, je to nástroj, který využiješ v mnoha dalších předmětech i v běžném životě. Pomáhá ti trénovat logické myšlení a učí tě řešit problémy. A

díky fyzice poznáte, jak vlastně funguje svět kolem vás, přiblížíte se přírodním zákonitostem a mechanismům.

Sledujete u studentů trend oblíbenosti Vámi vyučovaných předmětů?

V každé třídě se najde někdo, kdo matematiku nemá rád, kdo ji má rád a kdo ji nějakým způsobem snese. Občas mě překvapí dotazníky, které vyplňujete na konci pololetí. V jedné třídě se dokonce objevilo, že všichni studenti mají rádi matematiku, což je super. Mně to tak úplně nepřišlo, ale asi mi chtěli udělat radost.

To je jako kolonka učitele baví učit, tam taky všichni označí rozhodně souhlasím.

Nás to ale baví, jinak bychom tady nebyli.

Jak se jmenuje strom primy B?

Na to bys nepřišel. Luděk... Ale já jsem to rozhodně nevymyslela.

Proto roste tak rychle... Rychlá otázka, proč nehrajete FLOG?

A proč bych měla? Já spíše ráda lyžuji, plavu, hraji ping-pong, bowling, kdysi dávno jsem hrála basket, ale teď už jen fandím mému synovi (pozn. red. mladšímu synovi, překvapivě nikoliv Lukášovi).

Jak jste se poznali s manželem?

Nastupovala jsem na jeho místo, když odjížděl učit do Anglie. Sblížili jsme se, až když během roku přijel na chvíli do Čech. Psal mi básně, ale to bylo kdysi.

Jaká je Vaše oblíbená kniha?

Čtu romány z lékařského prostředí, mám ráda i horory, třeba Robina Cooka nebo mysteriózní literaturu od Dana Browna, kterému teď vyšla nová kniha Tajemství všech tajemství, která se odehrává v Praze, tak tu bych si ráda přečetla.

Koho byste volila ve volbách do Studentské rady?

Nevím, já bych zvolila třeba Ondru, ale on už nemůže kandidovat.

Kdo je lepší v matematice. Vy, nebo manžel?

Bez komentáře.

Takže Vy...

L. Michalik, O. Galyaš

Petronel

V chrámu regálů tiše se vznáší,
obláček v papírové krajině.
Čas se kolem něj zpomalí,
slova se líně koulí po podlaze
a tiskárna šedivě šeptá,
i když měla zpívat v barvách.

Když se ptáš na jméno poutníka,
co kdysi kráčel cestou,
hledá klíč v šuplíku,
který dávno není zamčený.
A přece, mezi stránkami
se ztrácí víc než kniha sama.

Vedle housle bručí,
jež hraje plešatý trubadúr,
směje se, až se vazba láme.
Jeho cesta je přímá,
její cesta klikatá jak obsah bez
rejstříku.

A přesto...
když zavřeš oči,
v tom zpoždění a šumu toneru
je cosi kouzelně lidského,
co tě nutí vracet se zpět
pro další příběh.

Anonymní příspěvek

Konec jedné éry

Píše se čtvrtek 5.října 2023 a je známo, kdo se stane novým prezidentským duem Studentské rady: „Oznamujeme Vám, že dnešním dnem přebírá prezidentsví dvojice pod přezdívkou Krola (Kryštof Kantor a Oldřich Zahradník) s 68% všech platných hlasů.“ Od té doby uběhly dva roky, je téměř říjen 2025 a plnoletým oktávánům po dvouletém prezidentsví končí nabitý mandát. Jako jedni z mála se rozhodli kandidovat dvakrát po sobě, svůj post obhájili a drželi si popularitu mezi většinou studentstva. Nic nemůže trvat věčně, a tak se s blížícími se volbami do Studentské rady Kryštof Kantor a Oldřich Zahradník s prezidentským křeslem loučí.

Sdílejí buňku na kolejích a osmým rokem i lavici ve třídě. Znají se jako doktor Tomášek s Ježíšem. Jak vypadala jejich spolupráce od doby kandidatury po dnešek? „Byla značná výhody, že se známe tak dobře. Navzájem jsme se mohli předhánět v tom, kdo udělá víc

práce... Také jsme díky tomu moc neřešili rozdíly v přístupu a potenciálních řešeních, byly totiž většinou identické u obou z nás,“ naznačují oba dynamiku dua. Už od prvního proslovu na assembly bylo jasné, že prezidentsví berou vážně a jdou si za ním.

Komplexní hodnocení prezidentského dua nelze shrnout do jednoho článku, bylo by na posouzení expertů, aby vyjasnili, které kroky KrOldy vedly školu dál, a které ji naopak v posunu vpřed brzdily. „Za mě jsou na prvním místě dva největší úspěchy, a to zprovoznění automatu v hale a snížení četnosti studených večerů – dvě velká pozitiva pro nás kolejní studenty,“ přibližuje mladší z dvojice maturantů. A zde by se tedy expert mohl zeptat, kde jsou pozitiva pro studenty denní? Nicméně akcí, diskoték, promů i tematických odpolední bylo dostatek.

Po prvním roce se KrOlda rozhodl kandidovat znovu. Tentokrát mu v cestě stál jen jeden soupeř a nebylo těžké odhadnout výsledek voleb, zvlášť když byla většina studentstva s uplynulým rokem

spokojena. Co vedlo duo k obhajobě postu? „Jednou nám to nestačilo, výhra se musí potvrdit. Potřetí — to už je mimo naší ligu, radši žezlo přenecháme mladší krvi.“ Výhodou byly i zkušenosti, kdy z nich v druhém období mohli těžit: „Chyby přicházely hlavně ze začátku, kdy jsme se ještě zorientovávali. Dochvilnost organizace akcí byla někdy lehce na poslední chvíli, ale naštěstí se nám to povedlo zlepšit.“

KrOlda už se začátku sázel na schopnost zařídit si vše sám. Na rozdíl od studentských výborů během vlády neměli tým, kolem kterého by se kampaň točila, na všem pracovali sami. Vzájemná spolupráce je dovedla až na výsluní. „Cením si, že se Olda nebojí navrhnout jakékoliv ze svých řešení, což se hodí obzvlášť s tak silným osazenstvem jako trio p. Michalik, p. Zadražil a p. Kadeřábek,“ komentuje Kryštof největší dovednost a reaguje na pravidelná setkáním s vedením školy. Olda

přidává: „Největší předností je určitě spolehlivost, když jsme si jakkoliv rozdělili práci, nebo nám bylo něco zadáno, tak to Kryštof bez problému splnil. Taky používá více vytríbený slovník hodný prezidenta, takže za prezentaci bych mu dal za jedna.“

Ke konci druhého mandátu jsem si dovolil zúčastnit se závěrečné schůze školního roku. Poslouchal jsem, s jakou autoritou promlouvají k jednotlivým členům Studentské rady, ale zároveň jim dopřávají volnost v pokládání návrhů všelijakých věcí na programu. Jen stručně: „V Madridu není mýdlo a na chodbě před mostkem nefunguje světlo, ale to je asi jedno.“ Přijde mi, že jsem svědkem rekordní délky schůze, po necelých dvanácti minutách většina místnost opouští a tento týden má Rada hotovo.

Září 2025 a KrOlda odpočítává poslední dny svého mandátu. Pro studenty zorganizovali prezidenti

prezidenti rozlučkovou diskotéku Black & White Party. Nasedli jsme do auta a vyrazili na nákup těch nejmíň zdravých nápojů a pamlsek. Prezidenti pracují s rozpočtem náležitě, důmyslně vybírají co do košíku patří a co naopak protentokrát vynechají. Následná diskotéka se nese ve šťastném, ale poněkud dojemném duchu. Všichni totiž ví, že je tou poslední pod taktovkou Kryštofa Kantora a Oldřicha Zahradníka.

Před námi jsou volby, které budou ve světle těch dvou předešlých jiné. Na pódiu se v roli kandidátů totiž neobjeví KrOlda, ten se již soustředí na něco jiného, důležitějšího. Teď je čas na ostatních, aby převzali otěže prezidentského křesla a posouvali Studentskou radu dál a dál, tak aby vzkvétala jako Open Gate. Kryštof a Olda mi na závěr říkají: „Neplačme, protože to skončilo. Usmějme se, protože se to stalo.“ Chlapci, nepláchejte, ale ani se nesmějeme, za vaši snahu ovšem děkujeme.

O. Galyaš

Volby do Studentské rady

Jako každý rok, i letos si Open Gate volí své prezidentské duo. O post se tentokrát ucházejí Gabriela Salata se Sofií Karafiátovou proti duu Robert Šatera a Jakub Ranný. Kandidáti si exkluzivně pro časopis STUDENT připravili medailonky, podle kterých si o nich můžete udělat obrázek.

(Všechny materiály byly dodané kandidáty, časopis na žádném z textů či obrázků nedělal krom formátování žádné změny.)

Sofie Karafiátová a Gabriela Salata

Volební slogan

VÍC ŠANCÍ, VÍC AKCÍ, VÍC PRO VÁS!

Priority

Naší hlavní prioritou je zajistit co nejvíce možností, dozvídat se spousty nových informací a mít možnost rozvíjet se.

Představení Sofie

Ahoj, jmenuji se Sofi. Jsem studentka septimy a v budoucnu bych chtěla studovat mezinárodní obchodní právo. Jsem velmi organizovaná.

Představení Gabriely

Ahoj, tady Gabi. Na OG bych zařídila víc praktických-zábavných akcí a naše motivace a cílevědomost s tím pomůžou!!!

Otázka položená druhým duem: Proč by studenti měli dát hlas právě Vám, když ostatní kandidáti mají praxi a Vy ne?

Sice nemáme praxi ve školní radě tady na OpenGate, ale za to jsme obě byly ve školní radě na našich bývalých školách, tudíž víme jak školní rada funguje.

Proto bychom neřekly, že nemáme vůbec žádnou praxi. Naopak, jsme schopné přinést novou perspektivu a nápady, které mohou na Open Gate scházet. Myslíme si, že je důležité se nekoukat na to, kdo má praxi zde na OG, ale zaměřit se na to jaký má přístup a jakou snahu projevuje.

Robert Šatera a Jakub Ranný

Volební slogan

Zkušenosti, transparentnost a odvaha pro lepší Studentskou radu.

Priority

Jedná se o digitalizaci / zefektivnění Studentské rady a školy, lepší celkovou komunikaci, reforma akcí - více, zajímavějších, soutěživých a immersivních akcí.

Představení Roberta

Ahoj, zajímám se o IT a business/finance. Už 6 let zlepšuji úroveň Studentské rady, a plánuju s tím pokračovat!

Představení Jakuba

Ahoj, já jsem Kuba, baví mě florbal, F1, a práva. Chodím do Septimy a ve SR pracuji už čtvrtým rokem.

Otázka položená druhým duem: Čím by se podle vás lišil váš přístup od toho co je aktuálně zvedený Kryštofem a Oldou?

Věříme, že KrOlda pracovali správně a místo velkých změn bychom chtěli zachovat nynější fungování rady. I přesto máme pár námitek. Na rozdíl od KrOldy, klademe důraz na dlouhodobější rozvoj Studentské Rady. Náš přístup se proto liší v organizaci i přístupu k radě samotné. Chceme, aby se SR průběžně rozvíjela, byla otevřená, transparentní a jednoduchá i poté, co náš mandát skončí. V naší funkci budeme pravidelně informovat studenty s dostatečným předstihem, umožníme jim vyjadřovat názory a sdílet zpětnou vazbu. Chceme vrátit HelpDesk, podporovat a více otevřít SR. V aktivitách chceme nabídnout pestřejší a zábavnější programy, abychom odstranili monotónnost akcí a motivovali studenty, aby se více angažovali. Dále plánujeme digitalizaci SR. Chceme mít vlastní webové stránky, kde bude vše na jednom místě, včetně přehledu aktivit, rozpočtu a možnosti anonymních návrhů. Ve vedení budeme schopni tyto změny rychle a efektivně zavést.

Změna programu je součástí programu

Expedice do Rumunska má v OG více jak desetiletou historii. Je třešničkou na dortu všech výletů a dobrodružství. Za sebou nechává lyžák v Rakousku, vodák na Ohři i výlet do Indie. „Já se těšila do Banátu už od primy!“ poznamenala vesele po návratu do středočeské vesnice Jana Perská. Každý výlet do Rumunska totiž často doprovázejí různé báchorky založené na událostech z předchozích let. Pravá skutečnost je však opředená tajemstvím. Zapomeňme na historii a pojďme se podívat na to, co se v Rumunsku dělo letos. Mnohé si necháme jako vždy pro sebe, protože co se stane v Banátu, zůstane v Banátu... Hned na začátek ale můžeme vysolit nekompromisní čísla, přestože pro většinu čtenářů budou pravděpodobně až příliš abstraktní: 8 dní (2 dny cesty nepočítáme), 108,6 km, 3500 m převýšení a 35 hodin vysokohorské chůze.

Letošní expedice měla krycí název BAPAROG 2025 podle spřátelených škol, které se poprvé setkaly v Babicích na návsí. BA zastupuje Banát, PAR žáky a učitele ZŠ Partyzánská z České Lípy a OG – to nemusíme vysvětlovat. Autobusem kromě žáků převážně deváté třídy Partyzánky přijela legenda severních i středních Čech Michal Kašpar, do informačních e-mailů podepisující se jako Mihai Cășparescu. Dávno před výletem mu byly třídními učitelkami zaslány fotografie septimánů, neboť si je vyžádal, aby si jména tehdejších sekundánů po pěti letech připomněl. Nutno podotknout, že si pamatoval jen několik jedinců. S údivem, že Honzovi Cvečkovi a Oldovi Zahradníkovi už rostou vousy, se v Babicích jal pohlížet OG účastníkům do očí. Uznal, že většinu nepoznává.

Když se po částečně úspěšné poznávačce zavelelo k nakládce bagáže, pan řidič, oděný v tričku s nápisem AUTOŠKOLA, což na začátku rozhodně nepřispělo k vyslovení důvěry ve zvládnutí eibentálských serpentín, s paní řidičkou (jeho ženou) začali se všemi našimi batohy, spacáky a karimatkami hrát Tetris. Řidič Jindra se ukázal jako velký vtipálek a velmi vzdělaný člověk; dozvěděli jsme se, že má dva doktoráty a působí v mělnické komunální politice, kde na schůzích zastupitelů pravidelně odzbrojuje oponenty hned úvodním souvětím, v němž použije podobný počet cizích slov jako Oliver Erben na hodinách češtiny. Jeho manželka Lucie mu v humoru výborně sekundovala, zvlášť když do mikrofону vyhlásila pátrání po 3 kolečkách salámu, která utekla ze svačiny jejího muže, již mu připravila. Dvě kolečka se našla na schodech autobusu – zřejmě byla připravena vyskočit za jízdy ven.

Vyskočit z autobusu ven jsme chtěli my všichni na rumunské dálnici, kde jsme se zasekli na dvě hodiny. Práce na D1 tak dostaly úplně jinou perspektivu... Jakmile jsme se konečně rozjeli, zase jsme stáli, protože kvůli nečekané prodlevě si museli řidiči dát nařízenou pauzu. Pak už nebránilo nic tomu dojet do kempu Valea Iarului pod vápencovým hřebenem Oslea Românească. Po cestě zbývalo ještě nabrat našeho průvodce Lojzu, který se nám již vydal naproti. Jako správný banátský průvodce měl na nohách crocsy, samozřejmě bez navléknutého zadního pásku. „Až si v horách nandám zadní pásky, vy tam umřete!“ řekl úderně modrooký banátský Čech hned na úvod. Pásky si za celou dobu nenavlékl, ale na hranici života a smrti se někteří z nás rozhodně ocitli.

Setkání s Lojzou zanechalo u mnohých šrámy na duši, a to nejen kvůli kurzu směny české koruny a rumunského lei. Prostě tvrdý kraj (Banát) si žádá tvrdé lidi... Jednu situaci však statný jinoch nerozdýchal, dokonce se předčasně vrátil zpět do kempu. K dobru mu bylo to, že opravil wc a uvařil výbornou večeři. Na druhou stranu kdoví, jestli se svým chutným chilli con carne nechtl pomstít všem, kdo spolu spali ve stanu.

Asi se ptáte, která situace dokázala vystresovat mužného Banátčana. To když se mu ztratila OG češtinářka se dvěma osmačkami z Partyzánky, které učitelka dostala na starost. Lze objektivně říct, že chyba nebyla na straně vyučující, zkušené (ale pomalé) horalky, držela se totiž jasných instrukcí pana Kašpara. Cestou k vrcholu se ozývalo davové: „Pééétooo, Pééétooo!“ a v hlavách septimánů se odvíjely ty nejčernější scénáře: pokud došlo ke střetnutí pedagožky s medvědem, kdo je dovede k maturitě? Vánoční rolnička v batůžku zřejmě zapůsobila, a tak setkání po 6 hodinách těsně pod vrcholem vzbudilo emotivní vítání a masivní objímání na obou stranách. Zážitky musí být hlavně silné, ne nutně pozitivní, že? Jak ke ztrátě došlo, si nechte vyprávět, to by se do reportáže nevešlo.

Za zmínku z rumunských hor také stojí úplně první výlet – „procházka“ soutěskou ala Adršpašsko-teplické skály, na kterou je dle cedule v kempu vyhrazena časová dotace 6 hodin, ale s Lojzou v čele jsme ji prošli za dvě. Na cestě soutěskou jsme se postupně rozcvičovali a protahovali po dlouhé cestě autobusem. Každý nasadil své vlastní tempo, které za několik dní zpomalilo, pokud jste ovšem nezůstali vpředu s Lojzou. „Jestli vás zdržuji, můžete mě předběhnout,“ prohodila přes rameno Petra Šedivá, které klidným hlasem, ale nekompromisně odpověděl Honza Sikora: „To je v pohodě, já jedu o prázdninách na túru s babičkou a dědou, alespoň si zvyknu na jejich tempo.“

Den před začátkem BAPAROGu byl exOG a současný Partyzán notně nervózní z toho, zda Rumuni otevrou malebnou silnici Transalpinu. Účastníci zájezdu byli nalákáni na tuto do kopce klikatící se cestu, která mezi motorkáři několikrát zvítězila v soutěži o nejfotogeničtější silnici na světě, takže ji všichni rozhodně chtěli vidět. Cesta byla naštěstí otevřena 6. 6. a my jsme jí o dva dny později mohli projet, přestože na ni mají autobusy vjezd zakázaný. Byl to zážitek (i pro přihlížející Rumuny), který se umocnil následnou túrou na dechberoucí Parâng a hlavně sestupem dolů do Obarsie Lotrului, kde se někteří vykoupli dobrovolně v jednom z horských jezer a mnozí nedobrovolně, dokonce i vícekrát, v řece Lotru.

Po výživných kilometrech a převýšeních v rumunských horách nás čekal Banát. „Přijde mi to tady jako u babičky v Českém středohoří, i ty domky, akorát hory jsou tu vyšší,“ prohlásil nostalgicky Ondra Galyaš při příjezdu do první banátské vesnice. Vše, co se o Banátu na OG traduje, konečně dostalo jasné obrysy: usměvaví eibentalští obyvatelé s medem, ručně nasbíranými bylinkami na čaj, šípkovou marmeládou a višňovkami; hospoda U Medvěda, kemp nad Medvědem a kopec Kovárna, kam si i letošní expedičníci zaběhli, aby se pokusili pokořit několikaletý rekord. Nepokořili.

Zkušenější z nás se dlouhou dobu potýkali s absencí expedičního songu. Ten konečně přišel v kempu, z něhož shlížíte na Eibentál. Dobrý ráno, slunce vychází nad rájem/ A na místo, kde stojíme, dopadají první paprsky/ Je nebesky hezky, a tak se usmíváme jako z grotesky/ Jako vždycky si budem hrát spolu na kořist a na lovce/ Takže sundat sukně a pánové rozeprnou svoje poklopce! Slova se pomalu, ale nahlas linula z Kašparových úst, když nám to došlo: Wohnout! Kapela úzce s Banátem spjatá, jelikož tu několikrát hrála na festivalu. A tahle píseň se pak stala každoranním budíčkem.

Rána bývala po prozpívání večerech ospalá. Někdo volil k příjemnějšímu probouzení ranní jógu, to Michal Kašpar zapnul přes noc nabitý mobil a otevřel Duolingo, bylo totiž nutné neztratit dlouhou šňůru 986 denních lekcí. I my, nezalší rumunštiny, jsme se něco přiučili. Až budeme příště konverzovat s místními, víme, jak bychom jim oznámili, že doma máme tři Bible a muslimové chodí do mešity.

Večerní program obstaral „pub kvíz“ připravený partyzánskými pedagogy. Soutěžili i zbylí dospělí, kteří využili svých znalostí a zkušeností a všechny studentské týmy předčili, leč o pouhou čtvrtku bodu. Dozvěděli jsme se, jak dlouhou cestu urazí sudy s pivem, které se v Eibentále čepuje, jaké jsou přesné názvy všech banátských českých vesnic, ale především celé jméno našeho oblíbeného horala Lojzy. Kdo by chtěl zažít nekontrolovaný sprint po rumunských vrcholech, může navštívit facebookový profil Aloise Pospíšila.

Prvním výletem v Banátu byla hora Trescovat nad Dunajem. Pokud trpíte ofidiofobií, není tento výlet nic pro vás. Zmije růžkatá je prý nejedovatějším hadem Evropy, a právě na skalnatém kopci se jí velmi daří. Naše expedice se tedy vyzbrojila dlouhými kalhotami a důvěrou v to, že v nejbližší nemocnici mají protijed. Naštěstí jsme narazili jen na šenkrůty (želvy).

Nejdelší trasy expedičníky teprve čekaly, a to túra z Eibentálu do Bígru a druhý den z Bígru na Známanou, kopec tyčící se nad Eibentálem, na němž je každý rok banátský výlet zakončen pořádnou grilovačkou a točenou Kofolou. Cestu do Bígru si účastníci výletu zkrátili díky dohodnuté VHD (vesnické hromadné dopravě) o 5 km. Když při přepravě pocítili jistý nekomfort, bylo jim doporučeno, ať si vzpomenou na vlaky do koncentračních táborů. Proti tomu nešlo říct ani slovo.

V Bígru expedici čekal ráj na zemi. Stanování v rozlehlé zahradě jednoho z domků, dvě vymazlené kadiboudy a hody pro chuťové pohárky i těch nejmlsnějších jazýčků. Královsky se o všechny postaral sympatický český poslanec se svou partnerkou. Svůj přátelský přístup umocnili poskytnutím koupelny s teplou sprchou pro děvčata a hadice se studenou sprchou pro chlapce i děvčata. Večer se navíc přidali svým zpěvem u táboráku ke kytarovým mistrům Honzovi Cvečkovi a Róze Chovancové, jimž nebojácně sekundoval deváťák Péťa z Partyzáanky. Zaznívaly písně od kapel jako Chinaski, Wohnout, Lucie, ale i Queen. Největšími hity se však staly songy Čechomoru a Vypsané Fixy. Běžně hlasití chlapci na zahradě pana poslance tiše diskutovali o aktuální politické situaci, snad aby je neslyšel, když si přijel do Banátu na několik dní odpočinout. Dostatečně hlasitá narážka přeci jen přišla, a to právě večer u ohně při vyzvání nezpěvavých studentů: „Jiří, prostřednictvím pana předsedajícího, zpívej!“ Pan poslanec se lehce pousmál a pokračoval ve svém působivém hraní na kytaru.

Z Bígru se další den šlo 20 km na Známanou. Celkem pohodová trasa vedla rozkvetlými loukami a bzučícími lesy. Těsně před cílem se nám dokonce podařilo zachránit sovičky vypadlé z hnízda. Na otázku směřující k pravidelným účastníkům BIXu, co je to za sovu, zazněla odpověď: „To bude sova.“ Na cestě do finálové destinace nás doslova hnala vidina grilu, soudků a posledního společného večírku. Gril neklamal, už na korbě auta myslivců jsme zpozorovali naši večeri –

pohled to byl ale jen pro otrlé neznalce pohádky o srnečkovi jménem Bambi. Slibované sudy piva pro lovce a dospělé dorazily též, mohlo by být hůř? ptali jsme se sami sebe. Mohlo. Jediné, co se nahoru na Známanou nedostalo, byly sudy studené točené Kofoly. Třídní učitelky z OG chtěly tento pro nealkoholiky velmi podstatný problém vyřešit za každou cenu, dokonce nabízely, že Kofolu zaplatí. Všechny návrhy padly, když nám bylo řečeno, že Kofola došla v celém Eibentálu. Smíření s osudem si účastníci natočili do kelímku studánkovou vodu a odevzdaně do ní vhodili vitaminový šumák (magnesium, elektrolyt, či céčko – děkujeme, Kristýno).

Den nato jsme tedy nepředpokládali, že bychom si ještě v Rumunsku Kofoly užili. Poslední dvouhodinová trasa vedla z kopce dolů zpět do Eibentálu a trvala pro většinu jen hodinu. Sprcha, oběd a nákup suvenýrů byly dostatečným motivem k rychlé chůzi. Vešli jsme do první eibentálské restaurace a zeptali se servírky: „Mohli bychom si koupit něco k pití?“ „Kofolu?“ Nastala delší pauza, než jsme se vzpamatovali. Následoval triumfální pocit, který se mísil s pocitem velké křivdy. O to lépe tradiční nápoj z Krnova chutnal.

Ještě před obědem došlo k vyzvání žáků ZŠ Partyzánská, aby se před cestou osprchovali, což se pro mnohé z nich zdálo být tím nejvyšším trestem, takže se muselo sáhnout dokonce až k výhrůžkám – samozřejmě pro dobro všech cestujících. Na druhou stranu jim bylo nabídnuto zapůjčení ručníků i sprchových gelů. Někteří nabídky využili, někteří ne.

Závěr patřil lodnímu výletu po Dunaji, kde si mnozí připadali jako ve Středomoří, jen soukromá jachta, beige plátěné oblečení a prosecco chyběly. Do jeskyně Poncova jsme pouze nahlédli. Po zkušenosti se skupinou z roku 2023, kdy hrozilo, že budou naše studenty a učitele několik dní vyprošťovat ze zatopené jeskyně jako mladé fotbalisty v Thajsku, nás radši nenechali z lodi ani vystoupit. O dobrodružství se přeci jen postaral aspoň kapitán lodi. Vyhlídnul si tu největší dunajskou vlnu, a jako by rozuměl češtině jednoho septimána na přídi, který vzýval vlnu slovy: „Pojď mi!“, vmanévroval příď lodi do nitra vodní kudrliny tak, že nikdo vpředu nezůstal suchý. Škoda, že ti neosprchovaní deváťáci byli na zádi...

Pojed' do Banátu, říkali. Bude to nezapomenutelný zážitek, říkali. A měli pravdu. Kdybyste se chtěli do rumunských hor vydat, neváhejte ani chvíli, jsou krásné jako Dolomity, jen cestičky jsou liduprázdné a místo horských chat potkáte salaše, kde svá stáda ovcí nahánějí bačové a ovčáčtí psi. Pokud si nejste jistí, zda chcete expedici do Banátu v septimě absolvovat, můžeme vás ubezpečit, že kromě nádherných výhledů a usměvavých lidí vám tento výlet nabídne jedinečné stmelení kolektivu. Veškerá konverzace se již během prvních dvou dní zúží natolik, že si budete sdílet až intimní starosti; například kde, kdo a jak se může, případně nemůže vyprázdnit. Navíc si úplně vyčistíte hlavu, protože se soustředíte jen na to, aby někdo někde neumřel, ani vy sami. A rada k nezaplacení na konec: nezapomeňte si před odjezdem z Rumunska zkontrolovat kapsy u oblečení, abyste se pak doma u pračky nedivili, podobně jako Kristýna Procházková, že jste najednou součástí praní špinavých peněz.

Děkujeme všem účastníkům i organizátorům za skvělé zážitky. Potlesk pro všechny. „Dlouhej“ 😊

O. Galyaš, P. Šedivá